

lidt nærmere end det i Fjor, er det naturligt, at jeg med Glæde modtager dets Forslag i Mar og maa svigte det ærede Medlem. Jeg antager, at han kommer til at faa ene med sin Anstuelse. Jeg tror, at det ærede Medlem ser noget for ængstelig, om jeg saa maa sige, paa dette Forhold. Jeg sagde allerede ved første Behandling, at de allerfleste af disse Kjørler udredes faktisk allerede nu, og jeg tror ikke, at der er Tale om en større Byrde. Naar det ærede Medlem siger, at der kan være Teglværker, Fabriker osv., hvor der arbejder mange Folk, og at saa Hartfornseierne skulle kjøre for dem, tager han feil. Naar det ærede Medlem vil se paa Forslaget, vil han finde, at det giver Kommunalbestyrelsen Myndighed til at bestemme, om Kjørlerne skulle udredes af Kommunens Kasse eller in natura, og hvis jeg kjender Sogneraadene ret, er jeg ganske sikker paa, at hvor Kommunen maatte indeslutte saadanne større industrielle Anlæg, og hvor der er nogle Statterhære af Betydning, vil Sogneraadet ubetinget foretrække at lade Kjørlerne betale af Kommunekassen, fremfor at lade dem udrede in natura. Det man gjør her, er altsaa, at man viser Kommunalbestyrelserne den Tillid, at man overlader dem at ordne dette Forhold ved fri Beslutning, og jeg kan ikke se, at der kan være Noget at sige derimod.

Schlegel: Jeg vil blot tillade mig en ganske kort Bemærkning. Den høitærede Minister sagde, at hvis Tilskudet skulde udredes af Statskassen, var der ligesaa megen Grund til Frygt for, at Kommunekassen vilde trække sig tilbage, som naar Kommunerne skulde udrede det, men det tror jeg ikke er rigtigt. Det ærede Medlem fra Syn (Griffen) talte netop i modjat Retning; han sagde, at naar Bidrag udredes af Statskassen, maatte det være tilstrækkeligt til at oprette en Sygekasse. Jeg har den Anstuelse, at det vilde udvillig sig paa en jævn, naturlig og fornuftig Maade, jaaledes at Kommunen allevegne vilde ønske at hjælpe til Oprettelsen af Sygekasser, naar Forholdet blev ordnet jaaledes som af Mindretallet foreslaaet: at Statskassen hder Bidraget. Jeg vil endnu kun gjøre den Bemærkning, at naar den høitærede Minister sagde, at det var en Forudsætning ved denne Lovs Forhandling og Vedtagelse, at en anden Lov om Ol- og Brændevinsstat ligeledes blev fremmet og kom til at gaa jævnsides med denne Lov, vil jeg for mit Bedkommende sige, at Forudsætningen for mit Forslag, forsaavidt jeg har stillet det, er den samme, at der kommer en Stat frem, som sætter Staten

istand til at yde dette Bidrag. Jeg har ikke fundet det fornødent, udtryffeligt at udtale det, men findes det fra nogen, og særlig fra den høitærede Ministers Side, nødvendigt at sige, at det er Forudsætningen, kan man nemt ved 3die Behandling sætte en saadan Paragraf til.

Th. Nielsen: Den høitærede Ministers Bemærkninger til Mindretallets Forslag giver mig kun Anledning til at fremkomme med et meget kort Tilsvær. Den høitærede Minister bemærkede, at Statens Tilskud efter hans Opfattelse vilde bevirke, at Kommunerne jaavel som de Private blev fløvede og vilde sige som saa: Nu har Staten taget sig af den Sag, nu behøve vi ikke længere at hjælpe Sygekasserne. Jo, det kan maasse nok i mange Tilfælde gaa jaaledes, at hvor der f. Ex. ved det private Initiativ er opstaaet Et eller Andet, og Staten da tager Sagen i sin Haand, trække de Private sig tilbage, fordi deres Hjælp er overflødig. Men jaaledes vil det næppe gaa her; her vil det være saa, at hvor der ingen Sygekasser er, vil Kommunens mindre heldig stillede Medlemmer heller ingen Hjælp faae. Naar der derimod udkommer en Lov, som siger, at Statskassen giver Halvdelen af Tilskudet, vil det netop være, om jeg saa maa sige, en yderligere Spore for Kommunerne, til at man siger som saa: Ja vi maa jo vistnok yde de stakkels Mennesker, der kæmpe saa haardt for det daglige Brød nogen Hjælp; nu kunne vi gjøre det, da Staten ogsaa yder sit Tilskud; det vil være Synd af os saa ikke at yde dem en lille Haandsrækning. Saaledes vil Tankgangen være. Det vil altsaa være en yderligere Spore for Kommunerne, hvorimod de, naar de selv skulde punge ud med hele Tilskudet, vilde sige som saa: Nu have vi ikke en Bid, nu ere vi udtømte, thi der er jo en Grændse for, hvad der kan gives; nu have vi ingen Opfordring til at give yderligere. Saaledes tror jeg at Gangen vil blive. Den høitærede Minister sagde nok, at han ikke hntes om vort Forslag under Nr. 1 og sagde, at han vilde modsætte sig det, dog, som det forekom mig, ikke med nogen stor Kraft, og i hvert Fald egentlige Argumenter imod det fremkom ikke. Jeg er ganske enig med den høitærede Minister i, at man ikke skal stille Kasserne jaaledes, at de ikke kunne opfylde deres Forpligtelser, men han paaviste jo slet ikke, at de smaa Kasser havde været ude af Stand dertil, og jaalænge et saadant Bevis ikke foreligger, forekommer det mig, at der er god Grund til, at Mindretallet holder sit Forslag fast og ikke overlader en saa vigtig Sag til Ud-